

- Afrodíta** -te -in: hči Zeusa in Dione, boginja lepote, prijateljica Párisu. Trojanec Anhíses njen mož, sin iz tega zakona junak Enéas.
- Agamémnon** -a -ov: sin kralja Atréa (gl. Atréus in Atrídes), brat Meneláa; gospodar Mikéne, Argosa in mnogih otokov; vrhovni vodja Grkov pred Trojo.
- Agénor** -ja -jev: sin Antenorja, eden izmed najhrabrejših Trojancev.
- Ahája** -je: pokrajina, kjer prebivajo Ahajci, prvotno severna Grška, potem Grška sploh; pridevnik: ahajski.
- Ahajci** -cev: prvotno prebivalci tesalske Ahaje, skupno ime Grkov.
- Ahíl(es)** -la -lov: sin Peléa (gl. Peléus in Pelídes), kralja tesalske Ahaje, in Nereíde Tétide, oče Neoptólema.
- Aiakíd(es)** -da -dov: glej Aiakos.
- Aiakos** -ka -kov: salaminski kralj, oče Peléa, ded Ahíla; zato ta tudi Aiakides.
- Aias** -ánta -ántov: tako imenovani »manjši«, vodja Lókrijcev; njegov oče Oiléus, od tod Oilídes.
- Aias** -anta -antov: »večji«, sin Telamóna, doma na Salamíni, poleg Ahíla najboljši junak Grkov.
- Aige**, Aig: skalnat otoček med Tenosom in Hiosom, kjer ima Poseidon na dnu morja svojo zlato palačo.
- Aleksandros** -ra: gl. Páris.
- Alkimos** -ma: Ahílov vozač.
- Amazonke**: pravljíčno ljudstvo bojevitih žensk, Aresovih hčerí, ki so prebivale na ravnini Temiskíri ob reki Termódóntu, blizu Črnega morja.
- ambrozija**: začimba nadzemjskega vonjá in okusa; jed in lepotilo bogov; Afrodita obvaruje Patroklovo truplo gnílobe, s tem da mu vlije nektarja in ambrozije v nosnice (gl. XIX, 38) — spomin na egiptovsko šego balzamovanja; pridevnik:
- ambrozijski**: nesmrten, božanski, nadzemjski.
- Anđrómaha** -he -hin: hči Eetióna, kralja misijskih Teb ob vznožju gore Plaka; žena Hektorja, mati Astiánaksa.
- Anténor** -ja -jev: trojanski Odisej, izkušen mož preudarnega svéta.
- Antíholos** -ha -hov: Nestorjev sin, po Patroklovi smrti Ahílov najljubši tovariš.
- Apólon** -a -ov: sin Zeusa in Letóe, brat Artémide, bog smrti, vendar tudi simbol luči in zdravilni demon; vodja Muz, pa tudi vojni bog; nosi lok in tul; s sestro vred prijatelj Trojanecem.
- Ares** -a -ov: sin Zeusa in Here, lomastni bog prepira in nerednega bojnega klanja; v

nebeški družini nima prida veljave in ni brez burlesk-nih potez.

Argejci: prebivalci obeh Argosov, glavnih delov Grške; skupno ime Grkov.

Argos -a -óški: 1. pokrajina tesalska, pelasgiška; tu mesto Ftia, državica Peléa in Ahíla, prebivalci Mirmidóni. 2. pokrajina peloponeška; glavni mesti Argos in Mikéna. Tesalski Argos vodnat in rodoviten, peloponeški zbog pomanjkanja vode »žejni«; v epu se pokrajini ne ločita natanko.

Ariádna -ne -nin; hči kretskega kralja Mínosa; pri njem se je mudil umetnik in stavbenik Dáidalos ter mu sezidal labirint v prestolnici Knósosu.

Arisba -be: mesto v Troadi, blizu Abida.

Artemis -ide -din: hči Zeusa in Letóe, sestra Apólona; kakor brat božanstvo smrti, nosi lok in ubija žené brez bolečin, zato se imenujejo njene puščice blage; vneta lovka; pomaga Trojancem.

Asios -ia -iov: zaveznik Trojancev; ubije ga Idomeneus.

Askálafos -fa -fov: sin Aresa, vodja Minijcev v Boiotiji.

Asklépios -ia -iov: knez Trike in Itome v Tesaliji; v Iliadi še ni bog, pač pa izvéden zdravnik kakor njegov sin Maháon.

Asteropáios -áia -áiov: vodja Paiónov, trojanskih zaveznikov iz Makedonije; ubije ga Ahiles.

Astiánaks -a -ov: priimek Hektorjevega sinu Skamándria; dali so mu ga Trojanci na čast njegovemu očetu, ker je bil »branitelj mesta«.

Atena -ne -nin: brez matere rojena hči Zeusa, boginja preudarjenega in urejenega boja, pa tudi ženskih ročnih del; nosi Zeusovo vojno opravo in egido; pomaga Grkom; posebno prijazna je do Odiseja. Njen pridevek »sovolična« sodi v kretske-mikenske dobo, ko so namesto ženskih božanstev častili živalske fetiške, v tem primeru sovo; sova ima bistro oko in vidi v temi; v nadaljnjem razvoju je fetiš postal božanstvo s sovjo glavó, dokler se ni naposled po vnanjosti povsem počlovečilo in obdržalo za spomin na davno preteklost sovo le še kot pridevek bistrovidnosti.

Atréus -éa -éov: kralj v Mikeeni, oče Agamemnona in Meneláa.

Atrid(es) -da -dov: sin Atréa; gl. Agamemnon in Meneláos.

Autómedon -ónta -tov: Ahilov pomočnik in vozač.

Azijska trata: rodovitna ravnina v Lidiji ob Kaistru.

Bálios -ia -iov: lisec, eden Ahilovih konj.

Beg: Fobos, sin in spremljevalec Aresa; posebitev strahu in bega.

Belerofóntes -ta -tov: sin Glauka, vnuk Sísifa, korintski in likijski heros.

boginja: glej Muza.

Briséis -éide -éidin: hči Briséa v Lirnésu, Ahilova ljubica.

Burja: posebitev severnega vetra, grško Boréas; prebiva v Trakiji.

Dáidalos -la -lov: mitični predstavnik prastare lesne plastike; ime pomeni umetnika; gl. Ariadna.

- Danájci** -cev: skupno ime Grkov pred Trojo; prav za prav prebivalci peloponeškega Argosa; tega je po pravljici ustanovil Dánaos, ko je bil pribežal iz Egipta.
- Dardánc** -nca -čev: prebivalec mesta Dardanije na azijski strani Helesponta; Dardanci so starejše trojansko pleme, zato se v epu večkrat imenujejo oboji hkrati: Trojci in Dardanci.
- Dárdanos** -na -ov: sin Zeusa in Elektre, doma v Arkadiji; od tod se je preselil na Samotrako in še dalje v Malo Azijo ter ustanovil tu Dardanijo; tako je postal praočče Trojancev, zakaj Troja je bila po epu naseljena iz Dardanije.
- Dáres** -a -ov: Hefaistov duhovnik v Troji.
- Deífobos** -ba: Hektorjev brat.
- Déimos** -a -ov: demon strahu in groze, kakor Fobos Aresov sluga in vozač.
- Demókoon** -óntha -ov: Priamov sin, ki ga ubije Odisej.
- Deževne** -ven: ozvezdje ob glavi Bikla; z njih prihodom nad horizont se začinja deževna doba.
- Diomédes** -da -dov: sin Tidéa, kralja v Argosu na Peloponezu, eden najhrabrejših Grkov pred Trojo; njegovemu junaštvu je posvečen 5. spev.
- Dodóna** -ne -nski: mesto v Epiru, prastaro preročišče pelagiško-helenskega Zeusa; njegovo voljo so napovedovali iz šumenja hrasta ali golobjega leta; gl. k temu tudi pod besedo Seli.
- Dólón** -a -ov: Hektorjev oglednik, ki ga ponoči ujmeta in ubijeta Odiséj in Diomédes na poizvedovalni poti v trojanski tabor; po njem ima ime X. spev.
- Dríops** -pa -ov: Priamov sin, ki ga ubije Ahiles.
- Eétion** -óna -ov: 1. gl. Andromaha; 2. Imbrijec, Priamov gostinski prijatelj.
- egída** -de: Zeusov ščit, ki mu ga je skoval Hefaistos; okrašen s 100 resami ali ábranki, na njem glava strašne Gorgóne in demoni strahu in bega, obrambe in napada; simbol obláčice; zato v roki Zeusa kot boga hudega vremena, da dela z njo blisk in grom ter straši sovražnike; včasih jo posoja tudi Ateni in Apolonu. — Poznejšim pesnikom pomeni ime kozjo kožo: po njih si je dal Zeus narediti za boj zoper Titane ščit iz kože koze Amalteje, ki ga je po rojstvu dojila v neki votlini na Kreti, kamor ga je bila skrila njegova mati Rea pred očetom Kronosom, da ga ni požrl.
- egidonosílec**: Zeus, gl. egída.
- Ehepólos** -la -lov: Trojanec, ki ga ubije Antilohos.
- Enéas** -éa -éov: sin Anhísa in Afrodite, vladar in vodja Dardancev, za Hektorjem prvi junak Trojancev.
- Erína** -ne -nin: ženski demon maščevanja; kaznuje vsako hudodelstvo, storjeno v nahu ali zaslepljenosti.
- Eris** -ide -din: ženski demon prepira in nesloge, sestra Aresa.
- Etiópi** -pov -pski: prebivalci ob Okeanu na skrajnem vzhodu in zahodu; zato od sonca ogoreli — ime pomeni ožganoličnike —, pobožno ljudstvo, ki ga bogovi radi obiskujejo.

Eufórbos -ba -ov: Trojanec, sin Pantóa, rani Pátrokla s sulico v hrbèt, njega pa ubije Meneláos.

Eurímedon -ónta -ov: Nestorjev voznik.

Eurínoma -me -in: hči Okeana, boginja, ki skupno s Tétido sprejme Hefaista, ko ga mati Hera vrže v morje, ker je kruljav.

Eurípilos -la -ov: Tesalec, med manj pomembnimi grškimi junaki eden prvih; ranjenemu pomaga Pátroklos v šotor in mu streže.

Fegéus -éa -éov: sin Hefaistovega duhovnika Dáresa, ubije ga Diomédes.

Feničani: prebivalci ob vzhodnem obrežju Sredozemskega morja, severno od Judeje, med reko Eleuterom in Karmelsko goró, z glavnim mestom Sidónom. Homer pozna Feničane že kot izvrstne mornarje, prevejane trgovce in razvpite morske roparje.

Fóbos -ba -ov: glej Beg.

Fóibos -ba -ov: priimek Apolona v pomenu čisti, svetli, sijajni, žareči; zakaj Apolon je med drugim tudi svetlobno božanstvo.

Fóiniks -a -ov: sin Amíntorja; ko ga oče prekolne zaradi nedovoljene ljubezni, pobegne v Ftio k Peléu; ta mu izroči sina Ahila v vzgojo in ga napravi za vladarja Dólopom.

Frigija -je -jski: dežela, ki je obsegala deloma pokrajinski pas ob Helespontu (kasneje Mala Frigija), deloma ozemlje v notrini Male Azije (pозnejša Velika Frigija), ob reki Sangariu.

Frigijci -cev: prebivalci Fri-

gije, vzhodni sosedje Trojancev, ob reki Sangariu; sloviti konjerejci, v kupčijskih zvezah s Trojo.

Ftia -ie -jski: prestolnica Ahilovega očeta Peléa, v pokrajini Ftiótidi, v južnovzhodnem kotu Tesalije ob Paga-sajskem zalivu.

Gárganon -na: eden obeh najvišjih vrhov Ide.

Gláukos -ka -ov: vodja Likijcev, Diomédiv gostinski prijatelj po dedu.

Górgo -góne -nin: pošast, ki s strahotno svojo spako zbuja ledeno grozo.

Gostosevci: Pleiáde, sedem hčérá Atlasa in Pleióné, ki jih je Zeus postavil v ozvezdje Bika; njih vzhod prinaša poletje, zahod zimo, torej začetek in konec plovbe.

Grk: isto, kar Ahajec, Argejec in Danajec.

Groza: Deimos; gl. to.

Hades -a ali -da -ov: sin Kronosa, brat Zeusa in Poseidona, bog podzemlja; pri Homerju samo oseba, ne tudi kraj. Grška oblika Aídes pomeni po stari razlagi »Nevidni« (a-vid- je ne-vid-); bolje: nepogledni, tisti, ki me je strah pogledati ga; po drugi razlagi je v besedi isti koren ko v »aianés« ali v lat. »saevus«: grozni.

Háris -íte -tin: Hefaistova žena; drugače je pa več Harít (lat. Gracij), boginj ljubkosti in miline; Haríte so predvsem služabnice in spremljevalke Afrodite; koliko jih je, Homer ne ve, z imenom pa omenja eno samo, Pasíteo; glej to.

Haríta: glej Haris.

Heba -be -in: hči Zeusa in Here, boginja cvetoče mladosti, olimpska točajka.

Hefáistos -ta -tov: sin Zeusa in Here. bog ognja, nebeški stavbenik, kovač in umetni kovinar sploh; od rojstva pokvečen, s šibkimi nogami in močno razvitim, pretežkim trupom, ima racávo hojo.

Hekába -be -in: žena Priama; od njegovih 50 otrok jih je rodila 19.

hekatomba: prav za prav daritev 100 juncev; toda že v Homerju samem je beseda izgubila prvotni pomen in označuje vsako večjo in slovesno daritev, ne glede na število in vrsto živali.

Hektor -ja -jev: sin Priama in Hekábe, mož Andrómahe, prvi junak Troje; ubije Patrokla in je sam žrtev Ahila; z njegovim pokopom se Iliada konča.

Heláda -de -dski: mesto in pokrajina v južnovzhodni Tesaliji (Ftíotídi), med rekama Enipéom in Asópom, država Peléa z glavnim mestom Ftio; slavna po lepoti svojih žena.

Hélena -ne -in: hči Zeusa in Lede, sestra Kástorja in Polidéuka, žena Meneláa; nje ugrabitev po Párisu je povzročila trojansko vojno.

Hélenos -na -ov: Hektorjev brat, slaven videc in prerok.

Helespont -a -tski: »Hélino morje«, pri Homerju ne samo ožina Dardanel, ampak tudi kos Egejskega morja med traškim obrežjem in otokom Tenedom, na drugi strani pa še Propontida; le tako sta razumljiva pridevka »široki« in »neizmerni«, ki ju daje Helespontu Homer.

Hélios -ia -iov: bog sonca;

nanj naslavlja homerski človek prisego, zakaj on vse vidi in sliši.

Hera -re -in: sestra in žena Zeusa, mati Aresa, Hefaista, Hebe; zavetnica zakonskega življenja, pomočnica pri porodih.

Herméias: gl. Hermes.

Hermes -a -ov: oče Zeus, mati Maia; božji sèl kakor Iris.

Hipnos -a -ov: bog spanja, brat Tánata (Smrti), »gospod bogov in ljudi«.

Hipólohos -ha -ov: sin Belerofonta, oče Glaukov, Likijec.

hitón -a: v homerskem času platnena, srajci podobna spodnja odeva brez rokavov; zato v prevodu tudi srajca imenovan.

Hore: služabnice Here in drugih nebeščanov; odpirajo in zapirajo oblačna vrata v Olimp, skrbé za konje in vozove bogov.

Hrisa -se -ški: mesto na obrežju Troáde, blizu Teb, z Apolonovim svetiščem.

Hriséis -éide -éidin: hči Apolonovega duhovnika Hrisa v mestu Hrisi; ime ji je Astinoma; zavoljo nje se Apolon razjezi na Grke in pošlje kugo v tabor.

Hrisés -isa -ov: oče Astinome, imenovane po njem Hriséis, Apolonov duhovnik v Hrisi.

Iápetos -ta -ov: eden izmed Titanov, sin Urana in Gaie, oče Atlasov.

Ida -e, idajski: gorovje v Troádi, vleče se od severozahoda proti jugovzhodu, bogato z gozdovi in divjačino; od tod nadzoruje Zeus boje na ravnini pred Trojo.

Idáios -ia -iov: Priamov glasnik in vozač.

- Idomenéus** -éa -éov: Mínosov vnuk, kretskega kralja.
- Iéson** -a -ov: Jason, vodja Argonautov, ki so jadrali v Kolhido po zlato runo.
- Ikarsko morje**: del Egejskega morja ob južnem kotu zahodnega obrežja Male Azije.
- Ilij**: gl. naslednje.
- Ilion** -ia, ilijski: Priamovo mesto, starejše ime Ilios ali Troja, v Troadi, pokrajini v severozahodnem kotu Male Azije, v dolini rek Skamandra in Simoenta, na višini, ki ovladuje okolico.
- Imbros** -ra -brski: otok v Egejskem morju.
- Iris** -ide -din: olimpska poslanica, »božja potovka«, zlasti Zeusa in Here.
- Itaka** -ke -aški: otok v Jonskem morju, tik ob otoku Kefaleniji; domovina Odiséja, vodje Kefalénov.
- Kaistros** -ra -rov: reka v Joniji, izvira v Lidiji in se pri Efezu izliva v morje.
- Kálhas** -ánta -ov: sin Testorja, slavni videc Grkov, vodi njih podjetja pred Trojo, saj pozna vse, »kar jè in kar bó in biló je«.
- Kassandra** -re -in: hči Priama in Hekabe; Apolon ji je dal dar prerokovanja; ker pa ni uslišala njegove ljubezni, je njeno preroško umetnost preklel: napovedovala je zgolj nesrečo, a nikdo ji ni verjel. Po zavzetju Troje je postala sužnja Agamemnona in bila z njim vred zavratno umorjena v Mikenih.
- Kastor** -ja -jev: sin kralja Tindárea ali Zeusa in Lede, brat Helene in Polideuka, slaven krotilec konj; bil je po rojstvu umrljiv, brat pa nesmr-
- ten; ko je bil ubit, je Polideukes s Zeusovim dovoljenjem delil z njim nesmrtnost, tako da sta prebila po en dan v podzemlju, drugi dan v nebesih, da se jima ni bilo treba ločiti. Imenujeta se s skupnim imenom Dioskúra.
- Kera** -e -in: ženski demon, posebljen način smrti (v bitki, zbog bolezni, po nesreči itd.); komur je namenjena nasilna smrt, dobi že ob rojstvu Kero za spremljevalko; zato jih je brez števila.
- Kidóimos** -ma -mov: demon bojnega meteža.
- Knosos** -a -ovski: Mínosova prestolnica na Kreti.
- kotel zmesni**: večja posoda, v kakršnih so mešali vino z vodo; iz njega so z ročkami zajemali pijačo za v kozarce.
- kravolična**: pridevek Here; kakor sovolična za Ateno, tako tudi kravolična ni ukrasni vzdevek za Hero — saj je ne krasí, narobe —, pač pa prдавni ostanek iz dobe živalskih fетиšev: krava je simbol rodovitnosti. Gl. Atena.
- Krečani**: prebivalci Krete.
- Kreta** -te -tski: kraljestvo Mínosa, v Homerjevi dobi cve-toča in ljudnata pokrajina, »dežela s sto mesti«.
- Krивonog**: vzdevek Hefaistov, zaradi šibkih sabljastih nog in račave hoje.
- Kroníd(es)** -da -dov: Zeus kot sin Krónosa.
- Kronión** -a: gl. Kronides.
- Krónos** -a ali -na -ov: oče Zeusa, Poseidona, Hadesa in Here; Zeus ga je pahnil s prestola ter s Titani vred vrgel v Tartaros.
- Ksantos** -a -ov: 1. plavec, Ahilov konj, 2. drugo ime za Skamandros.

Laértes -ta -tov: Odiséjev oče, kralj Itake.

Lakedáimon -a: Sparta.

Laódokos -ka -ov: Grk, prijatelj Antiloha.

Lemnos -a ali -na -niški: otok na severu Egejskega morja, zaradi vulkanske narave Hefaistu svet; na otoku mesto istega imena.

Léto -óe -óin: hči Titana Kóiosa in Foibe, mati Apolona in Artemide.

Likáon -a -ov: Priamov sin; Ahiles ga ujame in proda na Lemnos, vendar uide in se vrne v Trojo; tu ga A. ubije.

Likija -je -jski: 1. pokrajina ob južnem obrežju Male Azije med Karijo in Pamfilijo. 2. krajinski pas v Troádi ob reki Aisepu na vznožju enega severnih razrastkov Ide z mestom Zeleio, domovino Pándara.

Likijec: prebivalec Likije.

Linós -na -ov: pravljični pevec, ki ga je Apolon ubil, ker je prvi rabil strune iz živalskih črev namesto iz niti; Muze so ga vsako leto obojokovale v žalostinkah; v epu omenjena Linova pesem pa ni žalostinka, ampak narodna plesna pesem.

Lirnésos -ésa -néški: mesto v Misiji, rojstni kraj Briséide.

Lókrijci: lokostrelci »manjšega« Aianta, prebivalci obrežne pokrajine severno od Biotije, nasproti Euboji; glavno mesto Opús.

Maháon -a -ov: gl. Asklepios.

Mavra: Iris.

Medved: Veliki medved ali Vel. voz, ozvezdje sedmih zvezd ob severnem tečaju.

menáda: v epu še brez odnosov do Dionisovega kulta, v pre-

prostem pomenu blazna, zno-rela, besna.

Meneláos -áa -áov: sin Atréa, kralj v Lakedáimonu; brat Agamemnona, mož Hélene. Dorska oblika: Menelas.

Menóitios -ia -iov: sin Aktorja, oče Patrokla, eden izmed Argonautov.

Meríones -na -nov: Krečan, bojni tovariš in vozač Idomenéa.

Mígdon -a -ov: frigijski kralj, se bojuje s Priamovo pomočjo zoper Amazonke.

Mikéna -e (ali tudi plur.): mesto v Argólidi, Agamemnonova prestolnica.

Mirmidóni: ahajsko pleme v Tesaliji (Ftiotidi), Ahilovi podložniki. Po pravljičji so bili iz naravelj spremenjeni v ljudi, zato v prevodu tudi Mravljaki.

mitra: volnen pas, navadno učvrščen s pločevino, da varuje trebuh; nosi se pod oklepom.

Moira -re -in: delež, vsakemu človeku ob rojstvu odmerjena usoda; celo Zeus je zoper njo brez moči: lahko jo pospeši ali zavre, uniči pa ne.

Mravljaki: gl. Mirmidoni.

Muza: boginja pesniškega navdihnjenja in vseh muzičnih umetnosti; pogosto v množini; Muze pojó ob Apolonovi glasbi bogovom pri mizi; v Iliadi njih število še ni utrjeno, pač pa jih Odiseja že imenuje devet.

nektar -ja; pijača bogov, ki si jo predstavlja homerski človek kot najžlahtnejše vino rdeče barve in čudovitega vonja.

Neléus -éa -éov: oče Nestorjev, ustanovnik mesta Pílosa.

Neoptólemos -ma -ov: Ahilov sin, po padcu Troje zet Meneláov; v Iliadi je najti njegovo ime samo enkrat; v XXIV, 476 se sicer omenja, a brez imena, ko Hermes Priamu svetuje, naj Ahila zaroti na njegovega očeta in sina, da bo zbudil v njem usmiljenje.

Nereíde: hčere Neréa, ki ga pa Iliada ne pozna po imenu, ampak le kot morskega starca.

Nestor -ja -jev: sin Neléa, kralj v Pílosu, v južnem primorju Elide. Izmed sedmih sinov ima dva pred Trojo: Antíloha in Trasiméda.

Nestorjev vrč: XI, 630: opis se strinja z zlato kupo, najdeno v 4. rovnem grobu v Mikenih; tudi ta ima golobe ob ročih in opornike od podstavka do ročev.

Nevidni: gl. Hades.

ober storočni: mišljen je storočni velikan Briáreos, sin Poseidonov.

Odiséj -a -ev: Laértov sin, kralj Kefalénov na Itaki, Zakintu in sosednjih otokih, mož Penélope, oče Telémaha; dober junak, še boljši v posvetu.

Oiléus -éa éov: oče Aianta »manjšega«.

Oilid(es) -da -dov: Aias »manjši« kot sin Oiléa.

Oinéus -éa -éov: oče Tidéa, ded Dioméda.

Okéanos -na: bog svetovne reke, ki teče okoli skrajnega oboda zemeljske kolute, začetnik vseh stvari. Iz njega vstajajo sonce in zvezde, vanj se potapljajo; ob njem prebivajo na vzhodu in zahodu Etiópi.

Olimpijec: Zeus.

Olimp(os) -pa -pski: bivališče

bogov, tako visoko nad zemljo, kakor globoko je Tartaros pod njo. Tesalski Olimp (3000 m) je veljal zbog svoje nedogledne višine za njih zemeljski sedež.

Opús -únta -ntski: glavno mesto Lokride, rojstni kraj Patrokla.

Oríon -a -ov: pravljichen lovec velike moči in lepote, ki ga je ubila lovka Artemis. Že Homerju znan kot ozvezdje; naše rimščice.

orožje: orožje homerskih junakov je dvojno: 1. obrambno: šlem, oklep, golenjaki, ščit; 2. napadalno: kopje (za mèt), sulica (za pàh), meč, lok, prača, včasih tudi kamen.

Otréus -éa -éov: kralj Frigiji, Priamov svak.

Paiéon -a -ov: olimpski zdravnik, oče in zavetnik vseh vračev.

Paióni -nov: pleme v Makedoniji in Trakiji, zavezniki Trojancev.

Pálas -ade -din: pridevek Ate-ne, ker vihti egido (pállein = vihteti).

Pándaros -ra -ov: sin Likáona, vodja trojanskih Likijcev, izvrsten lokostrelec; rani zavratno Meneláa in prepreči mir med Grki in Trojanci.

Pantóos -óa -óov: oče Euforba, Apolonov duhovnik v Delfih, od koder ga je Antenor zaradi lepote odvedel v Trojo. Tudi tu Apolonov žrec.

Páris -a -ov: s čistim grškim imenom Aleksandros; gl. to.

Pasítea -ee -ein: ena izmed Harít, edina, ki jo Homer navaja z imenom.

Pátroklos -la -ov: Menóitiov sin, doma v Opunski Lokridi, pribeži zaradi uboja k

- Peleu v Ftio in postane prijatelj Ahila.
- Pelásgijec:** pridevek dodonskega Zeusa; Pelasge so imeli stari za prazgodovinske prebivalce Grčije; prebivali so od kraja okoli Dodone v Epiru, dalje v Tesaliji, pa tudi v Boiotiji, Atiki in na Peloponezu.
- Pelíd(es) -da -dov:** Ahiles kot sin Peléa.
- Pérgamos -ma -mski:** grad v Troji.
- Plakos -ka, plaški:** gora v Misiji z mestom Tebami ob vznožju.
- plenodajalka:** Atena.
- Podarga -ge:** Harpija, mati Ahilovih konj Ksanta in Balia.
- Polidámas -ma -mov:** Pantóov sin, razumen in hraber Trojanec.
- Polidéukes -ka:** glej Kastor.
- Polidóros -ra -rov:** najmlajši in najljubši sin Priamov; ubije ga Ahiles.
- Poséidon -a -ov:** sin Kronosa, brat Zeusa in Hadesa, gospodar morja, nosilec zemljé, ker plava zemeljska ploča na morju, povzročevalec potresov; sovražnik Trojancev, ker mu je Priamov oče Laómedon utrgal plačilo za postavitev mestnega obzidja.
- poveza na žezlu:** duhovnik nosi v znamenje dostojanstva volnen trak okoli glave in žezlo v roki; Apolonov žrec Hrises pa si je trak privezal na žezlo, kar pomeni, da prihaja kot prosilec.
- pramnejski trs:** rasel je na pobočju gore Pramne na otoku Ikáriji (med Sporadi) in daljal močno, trpko črnino.
- Priamid(es) -da:** Priamov sin.
- Priamos -ma -mov:** sin Laomedóna, kralj Troje, oče Hektorjev; po epu je imel 50 otrok, med njimi 19 od Hekabe.
- Priamov grad:** Pérgamos in Ilios ali Troja sploh.
- Protesiláos -áa -ov:** vodja Tesalcev; ko so Grki pristali pred Trojo, je skočil prvi iz ladje na sovražniška tla in bil pri tem ubit.
- Resos -a -ov:** kralj Tračanov; Odisej in Diomedes ga na nočnem pohodu ubijeta ter mu vzameta njegove čudovite konje.
- rezalnica:** velika miza, na kateri se razdeva zaklana žival ali večji kosi mesa in pripravlja za na raženj.
- Samos -a -óški:** otok v Egejskem morju ob traškem obrežju, kasneje Samotraka, znamenito središče kabirskega kulta.
- Sangários -ia -iov:** vzhodna obmejna reka (Male) Frigije, ki se izliva v Črno morje.
- Sárpedon -óna -nov:** Zeusov sin, vodja Likijcev, zaveznik Trojancev.
- Seli -ov:** okoličani Dodóne, razlagalci Zeusovih orakljev; po prastarem običaju so živeli neke vrste asketsko življenje: spali so na zemlji, pri čemer so dobivali preroška navdihnjenja, in pa — nog si niso smeli umivati.
- Simóeis -oénta:** rečica v Troádi.
- Simoéisios -ia -iov:** Trojanec, ki ga ubije Aias Telamónov.
- sin Letóe in Zeusa:** Apolon.
- Sintijci:** najstarejši prebivalci na Lemnosu; sprejeli so Hefaista, ko ga je Zeus vrgel z Olimpa.
- Sirij:** svetla zvezda v Velikem psu, tudi pasja zvezda.
- Skamándrios -ia -ov:** Hektorjev sin Astianaks.

Skamándros -ra -ov: reka v Troádi; bogovi jo imenujejo Ksantos.

sovolična: glej Atena.

Sparta: glavno mesto Lakonije, prestolnica Meneláa, tudi Lakedáimon.

Stentor -ja -jev: Grk pred Trojo, ki je kričal tako glasno kakor 50 mož hkrati; še danes pravijo, da ima kdo stentorski glas.

Stiks -a -ov, stiški: reka v podzemlju; nanj prisegajo bogovi, kadar jim gre za najsvetejšo prisego.

ščit: manjši okrogli, sestojč iz več plasti (usnja in kovine), z nabuhom v sredi; večji štirivoglati, rahlo uleknjen, pokriva vsega moža; ščit visi na oprti in se nosi med hojo na hrbtu; na notranji strani ima dva locna za roko in laketa.

šotor: tako se navadno prevaža grška beseda klisíe; vendar to ime ne ustreza bivališču v ladijskem taboru; zakaj to niso nemara kaki platneni šotori, ampak prav čvrste kolibe ali kladáre, spahnjene iz brun; tako je n. pr. Ahilova kladára visoko, z ločjem krito poslopje iz smrekovih hlodov in ima dvorišče, obdano s trpežno ograjo.

talent: pri Homerju nedoločljiva, gotovo pa neznatna teža, zmeraj v zvezi z zlatom.

Taltíbios -ia -iov: Agamemnonov glasnik pred Trojo.

Tártaros -ra: temno brezno tako globoko pod Hadom, kakor je nebo visoko nad zemljo; ima železna vrata in bronaste pragove.

Tebe ali tudi edn. **Teba**: mesto

v Misiji, pod goro Plakom, rojstni kraj Andromahe.

Télamon -óna -ov: sin Aiakov, brat Peléov, oče Aiánta »večjega«, kralj Salamíne.

Telamónijec -jca -jčev: Aias kot sin Telamónov.

Telémahos -ha: sin Odiseja.

Temis -ide -din: hči Urana in Gaie; pri Homerju olimpska glasnica, ki vabi bogove k zborovanjem in pazi na red in dostojnost pri gostijah; kasneje poosebitev reda in postave sploh, zavetnica vseh nraavnih, za bogove in ljudi obveznih zakonov.

Tenedos -da -dski: otok Egejskega morja ob Troádi.

Tersítes -ta -tov: Aitolec po rodu, Diomedov sorodnik; najgrši Grk pred Trojo, edina oseba, o kateri nam daje Iliada natančen opis zunanosti; po anekdoti je bil Homerjev varuh, pa mu je zapravljal premoženje; zato se mu je pesnik maščeval in ga za večne čase pripel k sramotnemu steburu v Iliadi; strupen jezikavec in brez spoštovanja do višjih glav, demagog; vendar ne brez hvale vrednih potez: Agamemnon in drugi veljaki so ponekod res potrebni ostre kritike.

Tétis -ide -din: hči morskega starca Neréa, žena Peléa, mati Ahila; ne živi pri možu, ampak z drugimi Nereidami pri svojem očetu.

Tidéus -éa -éov: sin aitolskega kralja Oinéa, oče Dioméda.

Tidíd(es) -da -dov: Diomedes kot sin Tidéa.

Titáni: sinovi Urana in Gaie.

Títion -óna -nov: sin trojanskega kralja Laomedóna, Priamov brat, mož Eoe, Zarje.

Tlepólemos -ma -mov: Likijec, ki ga ubije Pátroklos.

Tóas -ánta -ov: kralj na otoku Lemnosu.

Traško morje: severni del Egejskega morja.

tresošlemi: Hektorjev pridevek, narejen po tresogláv, tresonòg, tresoròk, tresorèp itd.

Troáda -de -dski: pokrajina v severozahodnem kotu Male Azije med Helespontom in gorovjem Ido, imenovana po kralju Trosu; gl. to.

Troja: gl. Ilion.

Trojanec, Trojanka -nški: prebivalec (-ka) Troje.

Trojec -jski: gl. Trojanec.

Tros -a -ov: Dárdanov vnuk; del Frigije, kjer je kraljeval, je dobil po njem ime Troje.

Uranióni -ov: Uranovi sinovi, misli Titane.

Usoda: gl. Moira.

Voz: ozvezdje Vélikega vozá, tudi Veliki medved.

voz: homerski voz je ali na štirih ali na dveh kolesih; štiri ima samo tovorni, bojni teče na dveh: nad osjo leži navzad odprt koš, na prednjem koncu ojésa je jarem za vprego; voz porablja plemiški bojevnik, da se vozi na bojišče, ker mu je zbog težke kovinske oprave nerodno hoditi; na bojišču stopi z vozá in se bije peš, vozač pa zapelje na

stran in čaka, da ga gospod pokliče.

vrata leva: Homer imenuje dvoje vrat v trojanskem mestnem obzidju, skajska in dárdanska; v resnici pa so to ista, proti grškemu taboru obrnjena vrata; skajska, to je leva ali zahodna, se imenujejo po legi, dárdanska po Troje praočetu Dárdanu.

Zarja: grška Eos, Eóe, boginja zarje.

Zefiros -ra -ov: večerni ali zahodni veter, eden štirih glavnih vetrov v Homerju.

Zeléia -ie -ejski: mesto v Likiji, kjer je vladal Pándaros.

Zeus -a -ov: najvišji bog, gospod nebes in zemljé, oče ljudi in bogov, sin Krónosa, zato Kronídes ali Kroníon, brat in mož Here; kot bog hudega vremena nosi egido, z njo bliska in grmi.

zrnje darilno: preden se daritvena žival zakolje, jo je treba posvetiti z molitvijo in posuti z daritvenim ječmenom.

žezlo: znamenje dostojanstva v rokàh kraljev, duhovnih, poslancev, glasnikov, sodnikov in govornikov; palica, ki sega od tal do rame; zgoraj zakrivljena; rabi tudi za oporo, tako da si jo stoječi podstavlja pod pázduho.